642/02

Den 8. april 2002 blev i sag nr. 55.044:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Danske Forsikring, klager over, at selskabet har behandlet et anmeldt ran som et simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at yde forsikringsdækning for kontanter.

Af anmeldelsen til selskabet fremgår: "A., G. og undertegnede F.O. stiger ind i undergrundstoget på en citystation. Det er myldretid, toget og stationen er fyldt med mennesker. Da vi er kommet ind i toget kommer 2 personer ind og presser os yderligere ind i toget. Undertegnede har min kones pung i frakkelommen som er lynet og med klap for. Jeg holder hånden på lommen, men da toget starter er der så megen skubben, at jeg er nødt til at holde fast i overligger. Da vi stiger af toget på Baker Street mærker jeg straks at pungen er væk. Jeg råber efter toget, men dørene lukkes og toget forlader stationen. Vi får omgående fat i politiet og melder tyveriet og der bliver optaget rapport."

Selskabet har i skrivelse af 31/1 2001 bl.a. anført: "I henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 4.8.1.2 defineres ran som tyveri af genstande i sikredes umiddelbare nærhed, hvor tyveriet bemærkes af sikrede i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden, og der øjeblikkelig gøres anskrig. Hverken klager eller dennes ægtefælle har set gerningsmanden tage pungen op af lommen, og de har heller ikke set gerningsmanden i besiddelse af pungen. Klager har mistanke til de to mænd, som pressede sig ind i toget, men reelt

kan gerningsmanden være hvem som helst i toget. At klager har registreret masen og skubben i toget på det tidspunkt, hvor tyveriet angiveligt har fundet sted, bevirker efter selskabets opfattelse ikke, at tyveriet er bemærket i gerningsøjeblikket. Der er intet unaturligt i situationen, som indikerer, at der finder et tyveri sted, og der er intet unaturligt i, at klager kontrollerer sin lomme. Det er almindelig kendt, at man skal være ekstra påpasselig med sine ting, når man færdes steder, hvor der er mange mennesker, som f.eks. i undergrundsbanen. At klager kontrollerer sin lomme er således en helt naturlig ting at gøre i situationen og er ikke begrundet i noget ekstarordinært. Efter selskabets opfattelse er tyveriet ikke bemærket i gerningsøjeblikket, og der er således ikke tale om et dækningsberettiget ran. Selskabet har derfor behandlet tyveriet som simpelt tyveri og afvist dækning af kontanterne."

Klageren har herefter i skrivelse af 14/2 2001 anført: "De 2 personer presser sig direkte op af undertegnede, F.O., den ene ansigt til ansigt med mig. Som vi stod i toget, kan det kun være denne, og ikke som selskabet antyder, en hvilken som helst anden person i toget som har taget pungen, bl.a, fordi min kone stod ved siden af mig, og min datter lige bag mig. De 2 personer holdt nøje øje med os under hele togturen. Vi gav endvidere 5 til 10 minutter senere et klart signalement af disse personer til politiet på stationen. Politiet tog det meget seriøst og sendte straks 2 'opdagere' af sted. Efter selskabets opfattelse er tyveriet ikke bemærket i gerningsøjeblikket. Som situationen var med 20/30 personer omkring døråbningen med den skubben og puffen det automatisk giver er det umuligt at registrere om det er ulovlig eller almindelig skubben. Undervejs ud af toget, finder jeg ud af, at min pung er væk og gør straks anskrig, men da toget kører væk i det samme er det uden virkning. Selskabet har godtnok behandlet tyveriet som simpelt tyveri, men må dog have været i tvivl, da de på et tidspunkt i sagsbehandlingen, har tilbudt at dække halvdelen af tabet. Jeg henviser stadig til kendelse nr. 35.819-13.06.94, hvor klageren først konstaterer tyveriet efter afstigningen; men hvor det bliver betragtet som forsikringsdækket ran."

Selskabet har herefter i skrivelse af 5/3 2001 anført: "Klager gør gældende, at selskabet skulle have tilbudt at betale halvdelen af klagers tab, og at dette skulle tale for, at vi også skulle have været i tvivl om hvorvidt tyveriet skulle rubriceres som simpelt tyveri eller som ran. Dette er ikke korrekt. Selskabet har ikke tilbudt at betale halvdelen af kla-

gers tab, og efter vor opfattelse foreligger der ikke ran, som defineret i forsikringsbetingelserne. Selskabet finder ikke, at klager i gerningsøjeblikket har bemærket de omstændigheder, hvorunder tyveriet er begået og øjeblikkelig har gjort anskrig. Selskabet finder derfor, at tyveriet skal behandles efter reglerne om simpelt tyveri."

Nævnet udtaler:
Efter nævnets praksis anses tyveri kun for at være ran, når forsikringstageren eller andre har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne, eller har set ham være i besiddelse af det, da han forsvandt.

Nævnet finder det i den foreliggende sag ikke godtgjort, at tyveriet er bemærket i gerningsøjeblikket, eller at gerningsmændene er set i besiddelse af det stjålne. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har behandlet tyveriet som et simpelt tyveri med de deraf følgende begrænsninger i forsikringens dækningsomfang.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand